

*PREPARATION OF TEACHERS TO AESTHETIC EDUCATION OF STUDENTS IN PHYSICS
LESSONS*

The article Includes a substantiation of objective necessity and efficiency of use of means of the fine art for aesthetic education at lessons of physics in classes of humanitarian type.

Key words: aesthetic education, physics, fine arts, optics.

УДК 378

Горбенко О.Б.

**МЕТОД ХУДОЖНЬО-ТВОРЧИХ ПРОЕКТІВ У ФОРМУВАННІ
МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ**

У статті висвітлюється проблема формування музично-виконавської компетентності майбутніх учителів музики. Автор розкриває сутність методу художньо-творчих проектів і доцільність їх використання в процесі педагогічної практики студентів у загальноосвітній школі.

Ключові слова: музично-виконавська компетентність, художньо-творчі проекти, вчитель музики.

Постановка проблеми. В умовах інтеграції України в європейський освітній простір висуваються нові вимоги до викладача вищої школи, які виявляються в його здатності продемонструвати високий рівень професійної компетентності, готовності до ефективної праці за фахом на рівні світових стандартів, умінні приймати й творчо розв'язувати нестандартні завдання та нести за них відповідальність.

У зв'язку з цим значно актуалізується проблема формування музично-виконавської компетентності майбутніх учителів музики, які засобами музичного мистецтва впливають на формування творчих здібностей учнів, розвиток їхньої художньої культури, становлення внутрішнього світу вихованців.

Мета статті – розкрити сутність і важливість використання методу художньо-творчих проектів у формуванні музично-виконавської компетентності майбутнього вчителя музики в процесі педагогічної практики в загальноосвітній школі.

У наукових психолого-педагогічних дослідженнях поняття “компетентність” визначається як інтегративна особистісна характеристика, що визначає функціональну готовність до самостійного виконання певної діяльності, містить сукупність взаємопов'язаних якостей особистості (знання, уміння, навички, особистісні якості, досвід діяльності), котрі необхідні для здійснення особистісної, соціально значущої діяльності.

Проблеми компетентнісного підходу у своїх наукових працях розглядають І.Бех, В.Бондар, І.Єрмаков, Є.Зеєр, І.Зязюн, В.Дьомін, О.Кононко, В.Краєвський, В.Радул, С.Русова, О.Савченко, В.Семиченко, В.Сластьонін, Г.Сухобська, Л.Хоружа, А.Хуторський, Д.Чернилевський, М.Чошанов, С.Шишов.

Дослідники зазначають, що внутрішня структура категорії “компетентність” складається зі змістового (знання), процесуального (уміння), аксіологічного (цінності, орієнтації), креативного (творчість) компонентів й охоплює когнітивно-розумову, операційно-технологічну, ціннісно-мотиваційну, творчо-діяльнісну, соціальну та поведінкову сфери особистості.

Розглядаючи поняття “компетентність” у контексті культурологічного підходу, науковці підкреслюють її орієнтацію на духовні структури особистості. Основою їхнього формування виступає поєднання знань, умінь і навичок з індивідуальним переживанням, емоційно-почуттєвим досвідом, зумовленого різноманітними життєвими ситуаціями [3; 4; 6; 8].

У процесі спілкування з мистецькими творами набуті знання особистості, вміння, практичний досвід, ціннісні орієнтації набувають особистісного смислу, трансформуються в художньо-естетичні компетентності (Л.Масол), які є складовими життєвих компетентностей.

У сучасних умовах компетентнісний підхід, що зорієнтований на практичні результати, досвід особистої діяльності, вироблення ставлень, є одним із пріоритетних в організації професійної освіти, оскільки на перше місце висувається не інформованість студента, а вміння розв'язувати ним проблеми професійного характеру. Про цьому особливої значущості набуває формування компетентності у сфері самостійної пізнавальної діяльності, яка ґрунтується на вмінні набувати знання з різних джерел інформації. Отже, особливістю компетентнісного підходу стає здатність студента самому формувати й застосовувати набуті знання та вміння, необхідні для розв'язання конкретних навчальних і життєвих проблем [8].

У формуванні музично-виконавської компетентності майбутнього вчителя музики педагогічна практика набуває особливого значення, оскільки виступає критерієм істинності засвоєного музично-виконавського досвіду, дає змогу реально розкрити й виявити рівень здатності студентів самостійно реалізовувати набуті знання і вміння, розв'язувати конкретні педагогічні ситуації, демонструвати професійно значущі особистісні якості, і у свою чергу вона (педагогічна практика) є джерелом нових знань і художньо-комунікативних умінь, нового досвіду, виступає водночас і об'єктом, і засобом пізнання процесу художньо-педагогічного спілкування, і засобом самопізнання.

Педагогічна практика створює умови для практичного засвоєння студентами різних видів художньо-інтерпретаційної діяльності у всій її різноманітності, багатоплановості та складності. Саме тут студенти усвідомлюють свій рівень сформованості музично-виконавської компетентності, виявляють критичне ставлення щодо готовності спілкування засобами різних видів музичної творчості зі школярами. У період педагогічної практики студенти аналізують та узагальнюють факти реальних педагогічних ситуацій, самостійно розв'язують творчі завдання, що забезпечують комунікативні зв'язки зі школярами, вчать створювати атмосферу взаєморозуміння й творчого діалогу через різні форми та види художньо-інтерпретаційної діяльності. У процесі педагогічної практики інтенсифікується процес професійного становлення й самовизначення майбутніх учителів музики, вдосконалюється музично-виконавська компетентність, створюються умови для формування активної педагогічної позиції.

Набутий у процесі фахової підготовки художньо-інтерпретаційний досвід студенти активно впроваджують у навчально-виховний процес на уривках музики і в позакласній діяльності в загальноосвітній школі.

Музично-виконавську компетентність студенти демонструють не тільки в процесі вивчення пісенного матеріалу, слухання музики, а й у роботі з вокально-інструментальними та хоровими колективами, в організації та проведенні різноманітних художньо-творчих проєктів: тематичні вечори, лекції-концерти, лекторії, студії, що уможлиблює залучити до художньо-виконавської творчості якомога більше школярів відповідного шкільного віку за їхніми інтересами й нахилами у творчий процес художнього спілкування.

Впровадження проєктної діяльності в навчальний процес було запропоновано відомим педагогом і філософом Дж. Дьюї; воно застосовувалося в педагогічній практиці вітчизняних педагогів (О.Макаренко, В. Сухомлинський) і набуло надзвичайної актуальності й перспективності на сучасному етапі навчання та виховання (Л.Ващенко, І.Єрмаков, І.Підласий, В.Воропаєв, В.Шапіро, Р.Яцишин та ін).

Проєктування як науково обґрунтована система параметрів майбутнього об'єкта чи якісно нового стану наявного проєкту є особливим видом інтелектуально-розумової діяльності, що зорієнтована не на інтеграцію фактичних знань, а на їхнє творче практичне застосування й набуття нових.

У перекладі з латинської "проєкт" означає "кинутий уперед задум". Дослідники стверджують, що в різних галузях цей термін може набувати різних смислових відтінків, пов'язуватися із поняттям "проблема" й означати справжню ситуацію творчості, де людина

перестає бути просто власником ідей, відмовляється від свого приватного, щоб отримати шанс натрапити на щось інше, наповнитися ним, виявити його у своїй творчості.

Художньо-інформаційний, технологічний і змістовний обсяги художньо-творчого проекту передбачає колективну діяльність студентів, що сприяє формуванню їхніх особистісних якостей (емпатійності, толерантності, рефлексивності, творчості, винахідливості), набуттю навичок етичного спілкування, умінь працювати в колективі, нести відповідальність, розв'язувати завдання, набувати авторитетності, висловлювати свої міркування й судження, аналізувати й оцінювати результати своєї роботи та інших учасників проекту.

Активна участь студентів у художньо-творчій проектній діяльності призводить до набуття комунікативного досвіду художнього й міжособистісного спілкування, допомагає переборювати психологічні бар'єри в процесі спільної творчості, налагоджувати контакти з учнівською аудиторією, розв'язувати проблеми та завдання з перспективою на майбутню самостійну діяльність, сприяє самоактуалізації та самореалізації, розвитку мотиваційно-ціннісної та емоційно-інтелектуальної сфер особистості.

Проектна діяльність передбачає поетапну дослідницько-пошукову роботу студентів: визначення теми художнього проекту, її актуальність, мету, завдання; добір відповідного художнього матеріалу; обговорення й складання драматургічного плану; вивчення художніх творів; реалізація творчого задуму, обговорення, підбиття підсумків.

Інтегрований метод художніх проектів як одна з технологій компетентнісного й особистісно зорієнтованого навчання спрямований на активізацію пізнавальної діяльності, розвиток креативної сфери, формування професійних особистісних якостей у процесі самоосвіти й передбачає використання широкого спектра проблемних, дослідних, пошукових методів, зорієнтованих на практичний результат, що має бути значущим для того, хто його проектує, й для того, на кого він спрямований.

Метод художніх проектів передбачає інтеграцію різних знань (загальнохудожніх, музично-теоретичних, художньо-виконавських тощо) для розв'язання однієї проблеми, володіння достатнім знанням обсягом, художньо-інтерпретаційними, творчо-прогнозувальними та комунікативними вміннями й, генеруючи при цьому нові ідеї, надає можливість засвоїти нові способи художнього спілкування, що набувають особливої значущості в соціокультурному середовищі.

Дослідники стверджують, що проектування є універсальним умінням (надпредметним) і відносять його до категорії компетентності (володіння знаннями, що уможливають висловлювати власну думку, авторитетне судження), оскільки особливої значущості набуває формування компетентності у сфері самостійної пізнавальної діяльності, що ґрунтується на вмінні набувати знання з різних джерел інформації. Тому інтегрований метод художньо-творчих проектів є унікальним способом організації процесу художнього пізнання, технологією організації результатів художньо-виконавської діяльності, однією з форм навчально-пізнавальної спільної діяльності, що передбачає створення особистісно-значущої інтелектуальної продукції, сукупність послідовних навчально-пізнавальних прийомів, що допомагають майбутнім учителям музики набути відповідних знань у процесі художнього проектування й самостійного виконання певних практичних музично-виконавських завдань з обов'язковою їх презентацією [7].

Художньо-проектувальна діяльність завдяки здатності посилювати активність студентів, залучати всіх без винятку в процес творчості відповідно до художніх уподобань, інтересів, надає можливість застосовувати ситуації вибору студентами різнорівневих за складністю художніх завдань стосовно їхніх індивідуальних особливостей (добір музично-виконавського репертуару, тем художніх проектів, розподіл ролей тощо). Таким чином, ефект новизни, оригінальності та неповторності художньо-проектувальної діяльності забезпечує внутрішню мотивацію навчання й сприяє його ефективності.

Організація художньо-проектної діяльності під час фахової підготовки майбутніх учителів музики передбачає:

- визначення учасників художньо-виконавського проекту;

- визначення теми художнього проекту;
- постановку проблеми, мети й завдання художнього проекту;
- визначення типу й змісту художньо-проектної діяльності;
- добір методів і засобів реалізації художньо-творчого проекту;
- самостійну художньо-творчу прогностичну діяльність студентів.

Викладач рекомендує проектні теми, надає методичну допомогу, пропонує необхідну літературу для самоосвіти, виявляє вимогливість до результатів художньо-проектної діяльності. Проектні теми можуть формулюватися й створюватися також самими студентами. Художньо-творчий проект за своїм змістом може бути:

- монопредметним, якщо виконується в межах однієї фахової дисципліни;
- міжпредметним, якщо інтегрується тематика інших фахових дисциплін.

За формою оцінювання художньо-виконавський проект може бути:

- контрольнo-підсумковим (оцінювання музично-виконавської компетентності за результатами проведеного проекту наприкінці вивчення й засвоєння навчального матеріалу);
- поточним (оцінювання музично-виконавської компетентності здійснюється за результатами проведеного художнього проекту, який виконується в процесі навчального семестру).

Наведемо приклад декількох художньо-творчих проектів, виконаних студентами музичного відділення мистецького факультету в загальноосвітній школі з учнями старших класів:

1. “Гармонія музики і живопису у творчості видатних музикантів (М.Мусоргський. М.Чюрльоніс)”.

2. “Сім струн душі”.

Ці художньо-творчі проекти будуються на інтегративних зв'язках музично-інтерпретаційних, загальнохудожніх, творчо-прогностичних, вербально-комунікативних компетенцій студентів.

Перший художній проект спрямовується на розкриття взаємозв'язку музичного й живописного мистецтва у творчості видатних митців.

Студенти дають характеристику стилю та характеру обдарування композиторів різних епох, розповідають про те, що живопис і музика надихали митців, допомагали творити свої шедеври. Школярам наводяться вислови видатних композиторів і художників щодо ролі різних видів мистецтва у гармонійному розвитку особистості, важливості їхнього вивчення й розуміння. Так, Ференц Ліст, відомий угорський композитор-романтик ХІХ ст. зізнавався, що Рафаель і Мікеланджело допомогли йому зрозуміти Моцарта й Бетховена. Роберт Шуман уважав, що для композитора вивчати рафаелівські картини так само корисно, як художникам відчувати симфонії Моцарта.

Учням розповідається, що нерідко композитори використовують певні твори зображального мистецтва у своїй творчості, як це яскраво виявилось у творчості видатного композитора ХІХ ст. М.П.Мусоргського на прикладі фортепіанного циклу “Картинки з виставки”. Це не тільки “картинки”, це маленькі драми, у яких розкривається суть життя, душа подій, “душа речей” (Б.Асаф'єв). Композитор створив ці картинки за ескізами художника В.Гартмана, друга композитора.

Аналізується образ кумедного гномика, котрий зображений композитором як глибокостраждальна маленька людина, крихітний балетик пташенят, характерна музична сценка “Два євреї”, музичний портрет лісової чаклунки Баби Яги, величні тріумфальні “Богатирські ворота”.

Розповідь студентів супроводжується виконанням фортепіанних мініатюр самими студентами, а також ілюстрацією малюнків та ескізів В.Гартмана, портрета М.Мусоргського (І.Репін).

Студенти розповідають, що особливо яскраво художня обдарованість виявилася у творчості литовського музиканта й художника М.Чюрльоніса, твори якого хвилюють своїм “музичним живописом”.

Акцентується увага, що художник, як М.А.Римський-Корсаков, і як О.М.Скрябін, володів активним музично-кольоровим мисленням, а живописні композиції конструював за принципами музичної будови. Таким прикладом є його фуги й сонати.

Увага учнів зосереджується на понятті “фуга”. Пояснюється, що фуга – це багатоголосний поліфонічний твір, заснований на композиційному принципі імітації, коли мелодія одного голосу повторюється (імітується) іншим (студентами наводяться приклади й демонструються фрагменти фуг Й.С.Баха). Наголошується, що жанр поліфонічного письма має тривалий історичний розвиток – від епохи середньовіччя до сучасності й особливо яскраво виявився у творчості Й.С.Баха, М.Бортнянського, М.Березовського, С.Танєєва, М.Леонтовича.

Надалі розповідається, що композитори, зокрема М.Чюрльоніс, у своїй творчості використовував музичну форму фуги й на певному етапі своїх пошуків у живописі втілював її композиційні принципи у своїй картині (демонструється композиція М.Чюрльоніса “Фуга”).

Аналізуючи картину, відзначаються чітко виражені ритмічні повторення, акценти, рух тональних та кольорових гам, лінійний графічний ритм аналогічний музичному, що загалом створює її своєрідність та оригінальність.

Студентами підкреслюється, що композиція “Фуги” розвивається за трьома чіткими горизонтальними ярусами, кожен з яких самостійний – “зі своєю землею”, “своїми деревами”, “своїм небом”. Вдивляємося в картину: ритмічний пульс, пластичні мотиви у всіх ярусах повторюються, варіюються в нових з’єднаннях і зіставленнях, пов’язуються в одне ціле вертикальними формами та лініями, все, як у поліфонічній музиці, де самостійний мелодичний розвиток кожного голосу водночас осмислено взаємодіє з іншими, створюючи таким чином цілісність твору та образу.

Учні залучаються до активного діалогу. Так, аналізуючи картину, засвоюється поняття “пластична мелодія”, “гра форм”, “основна тема”, “гармонія”, “імітаційний склад”, “дзеркальне відображення”, спільно робиться висновок про те, що художник-композитор передає образ “великої симфонії світу”, своєю пластичною мовою виражає почуття й ставлення до природи, до навколишньої краси, світу, світотворення, поєднує музику й живопис у цілісному художньому образі.

У виконанні студентів звучать твори М.Чюрльоніса, зокрема Прелюдія, ре-мінор; Прелюдія, до-мажор.

Цікавими є художньо-творчий проект, присвячений творчості Лесі Українки. Поетеса через усе своє життя пронесла любов до мистецтва, у якому знаходила наснагу, неповторну своєрідність художньої образності глибинного внутрішнього світу людини.

Художній проект “Сім струн душі” починається розповіддю про дитячі роки поетеси, яка кохалася в пісні, розуміла музику, тонко відчувала красу природи.

Характеризуючи творчий шлях поетеси, студенти пропонують учням прослухати в запису два твори на вірш Лесі Українки “Досвітні огні”: вокально-хоровий твір Т.Сидоренко-Малюкової і солоспів композитора Я.Яциневича. Відповідаючи на запитання студентів, учні порівнюють музичні інтерпретації поетичного тексту різними композиторами, виявляють характер творів, аналізують принципи організації музичного матеріалу, засоби виразності, відзначають силу емоційного звучання, відображення контрастних образів поезії в контрастних частинах музичних творів.

Особлива увага звертається на зв’язок творчості М.Лисенка й поезії Лесі Українки, який став першим інтерпретатором Лесиної поетичної творчості. Серед найкращих солоспівів М.Лисенка на слова Лесі Українки є його романс “Не дивися на місяць весною” (романс звучить у виконанні студентів). Після прослуховування учні визначають, що гнучка й виразна мелодія солоспіву допомагає розкрити й поглибити зміст поетичного тексту.

Демонструються портрети Лесі Українки й М.Лисенка (І.Труша). Учням ставиться завдання: уважно розглянути портрети й дати відповідь на запитання: Що спільного у цих портретах? Чи можна сказати: “Ці портрети музичні”?

Учні відзначають, що на портретах зображені митці, охоплені станом творчого натхнення, що цінність людини в багатстві її внутрішнього світу, що з надзвичайною майстерністю розкрито художником.

Надалі у виконанні студентки мистецького факультету звучить фортепіанний твір М.Лисенка “Елегія”.

Надзвичайна музичність образів, тонкий ліризм Лесиних віршів, краса поетичного тексту привертала увагу композиторів різних поколінь. Серед них – А.Штогаренко, М.Скорульський, Г.Жуковський, В.Кирейко, М.Колесса, які створили однойменні музичні твори за драмою-феєрією “Лісова пісня”.

Акцентуючи увагу на особливій музикальності поезії Лесі Українки, що “робить її явищем з цього погляду цілком винятковим” (Ю.Малишев), повідомляється, що широке використання музичних термінів, форм, прийомів, введення у художній зміст своїх творів музичних сцен, пісенних текстів, спеціально добраної музики з визначенням характеру її виконання, яскраво виявляється в циклах “Ритми” і “Сім струн”. Останній саме й спонукав студентів до назви цього проекту.

Композиція поетичного циклу “Сім струн” відзначається своєю оригінальністю і музикальністю, викликає цілу низку художніх асоціацій, емоційних переживань: “До. Гімн Grave”, “Ре. Пісня “Brioso”, “Мі. Колискова. Agreggio”, “Фа. Сонет”, “Соль. “Rondeau”, “Ля. Nocturno”, “Сі. Settina”. Слід зазначити, що студенти оригінально підійшли до визначення драматургічного плану цього фрагменту проекту. Кожний вірш супроводжувався виконанням студентами власних музичних композицій, близьких за емоційно-образним змістом.

Надалі розповідається, що найбільше творів написані на слова Лесі Українки для голосу з фортепіано. Серед них значне місце посідають твори Я.Степового (романс “Гетьте думи, ви, хмари осінні”, хорова поема “Колись нашу рідну хату” та ін.), К.Стеценка (романси: “Дивлюсь я на ясній зорі”, “Стояла я і слухала весну”, “Хотіла б я піснею стати” та ін.). Виконується романс К.Стеценка “Стояла я і слухала весну”.

Після проведення проекту студенти разом з учнями обговорюють й оцінюють виступи, відбувається обмін думками й судженнями.

Таким чином, у процесі проведення проекту студентам надавалася можливість виявити свою компетентність у різних видах художньої творчості: вмінні добирати твори різних видів мистецтва, вмінні акомпанувати, художньо виконувати вокальні та інструментальні твори, виразно розповідати, читати вірші, демонструвати акторські здібності й невербальну техніку спілкування, а основне – відчувати й настроювати струни дитячих сердець, дарувати їм радість і творчу насолоду.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бех І. Д. Виховання особистості: у 2 кн. – Кн. 2: Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади / І. Д. Бех. – К.: Либідь, 2003. – 344 с.
2. Зеер Э. Ф. Психология профессий / Э. Ф. Зеер. – Екатеринбург, 1997. – 123 с.
3. Масол Л. М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика / Л. М. Масол. – К.: Промінь, 2006. – 432 с.
4. Олексюк О. М. Педагогіка духовного потенціалу особистості / О. М. Олексюк, М. М. Ткач. – К.: Знання України, 2004. – 264 с.
5. Освітні технології: навч.-метод. посіб. / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін.; за ред. О. М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2003. – 255 с.
6. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва: (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) / Г. М. Падалка. – К.: Освіта України, 2008. – 274 с.
7. Пахомова Н. Ю. Метод учебного проекта в образовательном учреждении: пособие для учителей и студентов пед. вузов / Н. Ю. Пахомова. – М.: АРКТИ, 2003. – 112 с.

8. Щолокова О. П. Проблема якості вищої музично-педагогічної освіти в контексті системного аналізу / О. П. Щолокова // Наук. записки НДУ ім. М. Гоголя. Психол.-пед. науки. – 2008. – № 4. – С. 16–19.

Горбенко Е.Б.

**МЕТОД ХУДОЖЕСТВЕННО-ТВОРЧЕСКИХ ПРОЕКТОВ
В ФОРМИРОВАНИИ МУЗЫКАЛЬНО-ИСПОЛНИТЕЛЬСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ
БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ МУЗЫКИ**

В статье освещается проблема формирования музыкально-исполнительской компетентности будущих учителей музыки. Автор раскрывает сущность метода художественно-творческих проектов и целесообразность их применения в процессе педагогической практики студентов в общеобразовательной школе.

Ключевые слова: музыкально-исполнительская компетентность, художественно-творческие проекты, учитель музыки.

Horbenko E.B.

**METHOD OF ART-CREATIVE PROJECTS IN FORMATION OF MUSICAL-PERFORMING
COMPETENCE OF THE FUTURE TEACHER OF MUSIC**

The author of the article discloses the problems of musical and performing competens forming of future teachers of music. The author shows the essence of the method of artistic and creative projects and their usage in the pedagogical practice at school providing general education.

Key words: musical and performing competens, artistic and creative projects, teachers of music.

УДК 378

Дзядевич Ю.В.

**ТВОРЧА СПРЯМОВАНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ
ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ
У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН**

Стаття присвячена дослідженню питання творчої спрямованості особистості як чинника формування іміджу у майбутніх учителів мистецьких дисциплін.

Ключові слова: мистецька освіта, “Я-концепція”, рефлексія, творчість, творча особистість, креативність.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Інтенсивна модернізація сучасної освіти в умовах швидкого розвитку глобалізаційних процесів зумовлює посилення ролі особистості фахівців у галузі мистецтва з високим рівнем загальної та професійної культури, педагогічної творчості, а також зорієнтованих на постійне вдосконалення свого “Я”.

Болонський процес в аспекті вдосконалення художньої освіти окреслив низку наукових і практичних проблем, які пов’язані з внутрішньою специфікою художньо-педагогічної діяльності. Вітчизняна концепція загальної мистецької освіти здебільшого орієнтована на академічні методики формування майстерності та художньо-естетичного смаку в учнів, тоді як на Заході одним із першорядних завдань є формування імпульсивно-емоційної творчої рефлексії.

Отже, актуальною постає проблема вдосконалення системи художньо-естетичного виховання, зокрема підготовки педагога-вихователя, спроможного вийти за межі знань власного предмета та здійснити життєво творчу та культурну місію.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв’язання даної проблеми. Обґрунтуванню ролі мистецької освіти як засобу художньо-естетичного розвитку особистості присвячено праці І. Зязюна, Л. Масол, Н. Миропольської, Н. Ничкало,